

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

Padova în sărbătoare.

Se împlineste al șaptelea centenar dela moartea sfântului Antoniu de Padova (1231—1931). Comitetul de organizare a sărbătorilor ce vor avea loc cu acest prilej, ne încunoștințează că pelerinii cari doresc să ia parte la aceste manifestări de devoțiune pentru marele servitor al lui Dumnezeu, vor beneficia de reduceri de 50% pe căile ferate italiene dela 1 Aprilie 1931, până la 31 Iulie 1932.

Cu aceste sărbări religioase și civile, va fi împreunată și o mare expoziție internațională de artă creștină modernă.

Gherla, la 1 Iulie 1931.

Nr. 2606.

Declarațiuni de naștere.

Publicăm în cele ce urmează pentru cunoștință și conformare adresa Inaltului Minister al Sănătății și Ocrotirilor Sociale Nr. 37831—1931.

„Avem onoare a vă aduce la cunoștință următoarele observațiuni făcute cu privire la vaccinul B. C. C. ce se administrează noilor născuți de multe ori cu întârziere, adică dela 7—10-zi dela naștere: și vă rog să binevoiți a lua măsuri în ceea ce vă privește.

1. Unii părinți fac declarația de naștere la oficiul stărei civile în 4—6 zile după naștere și chiar mai târziu.

2. Agenții sanitari și moașele însărcinate cu administrarea B. C. C. se duc rar la oficiul stărei civile, pentru a culege adresele noilor născuți, adică de câte 2—3 zile chiar și mai rar.

Pentru remedierea acestei stări de lucruri propunem:

1. Să se aplíce riguros legea stărei civile care prevede declarațiunea în termen de 3 zile, dând în judecată pe contravenienți, făcându-se în prealabil anunțuri prin ziare.

2. Preoții să lumineze publicul și să-l îndemne să facă declarația imediat după naștere.

3. Moașele particulare și cele empirice care au asistat la naștere, să anunțe imediat în prima zi faptul, Circumscripția sanitară respectivă sub sancțiuni.

4. Personalul sanitar însărcinat cu operațiunile B. C. C. să ridice cel puțin de trei ori pe săptămână adresele noilor născuți dela oficiul stărei civile.

Ministru
ss. *Indescifrabil.*

Șeful Serviciului
ss. *Indescifrabil.*

p. conformitate
ss. *Indescifrabil.*

În consecință invităm Veneratul Cier să îndemne pe credincioși ca aceste declarații să le facă la vremea recerută.

Din șed. konz. 1 Iulie 1931.

Nr. 3841.

Nr. 21 — 1931 par.

Publicație de licitație minuendă.

În baza aprobării date de Veneratul Ordinariat de Cluj—Gherla sub Nr. 2529 pentru edificarea bisericii din parohia Țop, districtul protopopesc al Sânmărgheitei, se publică licitație minuendă cu oferte închise, care se va ținea în ziua de 10 Iulie 1931 ora 3 p. m. la cancelaria Episcopiei din Gherla.

Proiectul lucrărilor, devizul, condițiunile de licitație și caetul de sarcini se pot vedea zilnic la cancelaria Episcopiei.

Ofertele, întocmite în conformitate cu condițiunile de licitație. — cari condițiuni se pot primi dela cancelaria Episcopiei din Gherla — se vor înainta aceleiaș cancelarii, până la 12 ore din ziua de 10 Iulie 1931.

Ofertanții trebuie să depună că garanță 10% din suma devizului.

Țop, la 22 Iunie 1931.

Victor Pașca
paroh

Mihai Pop
primcurator

Nr. 3266.

Parohia Română unită Coldău

Nr. 12 — 1931.

Publicație de licitație

Pentru darea în întreprindere a lucrurilor de zidire din nou a Bisericii române unite din Coldău, plasa Beclean, jud. Someș, se publică licitație cu oferte închise, care se va ținea în ziua de 19 Iulie 1931, ora 11 înainte de masă, în localul școlii primare din loc.

1. Planul, devizul de spese și condițiunile generale se pot vedea la oficiul parohial din loc.

2. Concurenții vor depune la începutul licitației vadiul de 6% din prețul oferit, sau scrisori de garanță emise de o bancă de prima bonitate.

3. Anteprenorul pe care va cădea lucrarea, va plăti proiectantului suma provăzută în deviz pentru plan și pentru elaboreatele tehnice.

4. Concurenții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participarea la licitație.

5. Comisia de licitație își rezervă dreptul a alege și a preda lucrările acelu anteprenor pe care îl va socoti de mai mare încredere.

Coldău, din șed. comitetului parohial ținută la 14 Iunie 1931.

Nicolae Oprea
paroh gr. cat.

Șimon Ioan
prim-curator.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficială.**Procedura față de concubinari**

Concubinatele încep a se lăți în multe părți printre credincioșii noștri. Ele formează o mare plagă în sfânta Biserică. Frații preoți, mai ales cei mai tineri, deși în Teologia pastorală au învățat normele după cari au să procedă cu această clasă de păcătoși, ajunși în practica pastorației — de multe ori găsesc mari piedeci în printrința aceasta.

Credem deci a face un bun serviciu fraților preoți din păstoria sufletelor, punându-le înaintea punctuațiunile de procedură pentru extirparea concubinatelor, statorite în Sinodul arhidiecezan ținut în Blaj, la 17—18 Septembrie 1889, pe cari le transcriem din: „Instrucțiunea practică pentru Causele Matrimoniale... de Prot. Dr. Iuliu Șimon, Gheila 1891, paginile 133 și 134.

1. Concubinarii să se citeze înaintea preotului local și cu toată puterea cuvântului să li-se descrie mărimea păcatului, în care trăesc, provocându-i a se cununa cât mai curând.

2. Dacă s'ar găsi a subversa ceva piedecă în contra cununiei, fie aceea canonică fie politică, să se procedă la delăturarea pedecii; dacă aceea e canonică și dispensabilă, prin mijlocirea dispensării dela Ordinariat, iar dacă e civilă, prin cererea concesiunii dela autoritatea competentă, ca să se poată cununa.

3. La caz când s'ar aduce de piedecă sărăcia, că nu ar avea spesele cerute la cununie, să se cerce dacă e așa și fiind, precum se zice: iertându-se toate tacsele, să se perfacă toate gratuit, ca așa să se poată mântui de perire sufletele neprețuibile.

4. Decumva nu ar subversa nici o piedecă, ca să se poată cununa, și

numai din renință ori nepăsare ar recusa cununia, atunci încă odată să li-se descrie mărimea păcatului, și să li-se spună apriat, că. sf. Maica Biserică ne putând suferi atari păcate în mijlocul poporenilor, va fi silită a procede în contra lor cu toată asprimea prescrisă de sfintele Canoane, deci să li-se pună termin, până la care să se despartă de cătră olaltă, notificându-li-se, că dacă nu se vor desparti până atunci, se va începe procedură canonică în contra lor.

5. Trecând terminul prefapt pentru despărțire, să se înceapă în contra lor aplicarea censurelor bisericesti și anume: aceia I) să nu se împărtășească în sacramentalie, precum sunt: sfințirea casei la Bobotează și sărutarea crucei, unctiona cu ulei sfințit la sârbători, botezarea cu apă sfințită, și altele, ce sunt, cari dacă nu ar folosi nimica; II) să se oprească dela ss. sacrameinte a penitenței și maslului, ca nedemni de acele; ce rămânând fără efect întru 1/2 de an; III) să se aplice eschiderea acelor dela toate beneficiile spirituale bisericesti; și dacă și aceasta censura ar rămâne fără rezultat, să li-să spună acelor, IV) că nici în cazul morții nu vor fi provăzuți cu cele sfinte, dacă nu se vor îndrepta prin penință și cununie concesă, și la caz de moarte ca fii îndărătnici și neascultători de sf. maică biserică, nu vor fi îngropați cu înmormântare bisericască, și așa nu li-se vor trage nici clopotele.

6. Dacă în vre-un caz special nu s'ar putea aplica aceste decrete, fără de a se da anșă la vre'un rău mare pentru sfânta Biserică, atunci preotul va cere inviațiuni dela oficiul protopopesc și respective dela Ordinariat.

Spre pământul făgăduinței¹⁾

Credința, precum fără fapte moartă este, așa, fără manifestări externe de pietate, într-o stare de somnolență și existența ei se apropie de târâmurile îndoelii.

Începând cu secolul XIX, cercetările științifice au scos la iveală o serie de lucruri, de o însemnătate incommensurabilă, direct din punct de vedere științific și indirect din punct de vedere religios-moral. Dacă cernem prin sita doctrinei creștine diferitele și nenumăratele concepții cari s'au perindat dealungul veacurilor, localizându-le, și adaptându-le diferitelor popoare aspirațiilor și idealelor lor naționale; mai mult chiar, cercetând primele manifestări, de ordin psihic, ale omului preistoric, observăm afirmarea hotărâta alor două lucruri de importanță capitală:

1. Credința în divinitate, într-o ființă superioară, supranaturală, și

2. Aservirea tuturor forțelor psihice și fizice încercării de a cunoaște această ființă divină.

Omul preistoric antediluvian și diluvian din momentul creării sale (după descrierea biblică), a fost conștient de superioritatea sa față de celelalte animale, datorită scânteii divine care era sădită în el. Manifestările artistice, ceremonia și felul înmormântării semenilor săi, caracteristica împodobirii instrumentelor, a hainelor — deși sumare — talismanele, insigniile clanurilor, credința în puterile oculte și multe altele, toate sunt brodate în jurul acelei ființe miraculoase, cu puteri nemărginite și pentru el de nepătruns. Această putere divină fascinantă, a pus în mișcare toată simțirea umană, a făcut să vibreze mai puternic fiecare inimă, iar gândirea, veșnic obsedată, încerca să străbată spre ea, prin negura neputinței sale.

De atâtea ori omul, filosof, a crezut că a găsit calea; unul și apoi mulți alții după el și-au zis cu mândrie „eu am găsit adevăratul drum, mie mi s'a dat ca prin pătrunderea și judecata mea adâncă să găsesc ceace de veacuri întregi n'a putut găsi nimeni“. Altul după el i a r'sturnat doctrina întronându-o pe a lui, ca la rândul său urmașii să se ridice și peste el.

Toate fluctuațiile concepțiilor asyriene, arabe, egiptiene, perse și greco-romane, despre problemele metafizice n'au dat decât realizări efemere și de suprafață, fiind produse numai de rațiunea speculativă și puse în serviciul imediat al necesităților și cerințelor popoarelor respective.

Nici un cugetător și nici un popor — excep-

tând micul și cerbicosul Popor Ales — n'a reușit să se apropie de adevăr. Cauza este că; nici unul n'a unit rațiunea cu sentimentul, ci unii au dat atențiune prea mare rațiunii speculative, iar alții, și cei mai mulți, stăpâniți de egoism și-au asumat divinitatea socotindu-o ca un bun propriu național.

Sbuciumările și fluctuațiile gândirii omenesti la un moment dat au ajuns la răspântie, grandoarea marelui imperiu roman urcasă culmea cea mai înaltă, dar și răbdarea umană a ajuns la capătul drumului. Lascivitatea vieții păturei suprapuse și mulțimea nenumărată a zeităților hibride, nu mai era în stare să dea liniște și stabilitate sufletească. Sufletele însetate erau în așteptare, simțeau apropierea balsamului răcoritor, inimile simțeau căldura divină tot mai accentuată și ochii lor sufletești deodată s'au deschis mari la văzul razei de lumină, care din modestu-i așternut din micul Bethleem a străbătut, fulgerător, toate unghiurile pământului.

Faptele miraculoase și învățăturile Întregitorului Legii Vechi, ale lui Dumnezeu-Omul, în scurt timp, au pus în mișcare toate resorturile inimilor obidite, deschizându-le cu aviditate, pentru a lăsa să intre sămburele divin și primenitor. Primeneala s'a și făcut, mai întâiu, în cuprinsul imperiului roman și a produs roadele cele mai satisfăcătoare, înrădăcinându-se — preceptele creștinismului — atât de adânc, încât toate persecuțiunile și mistificările n'au făcut, decât să crească înmii și mai viguros numărul celor credincioși. Și de fapt, precum imperiul roman, cu centrele lui, fusese concretizatorul tuturor forțelor lumii antice, tot așa, acum, a devenit focarul creștinismului; un focar ale cărui iradiațiuni, foarte de timpuriu, au început penetrarea creștinismului. Emisarii lui, la început mai mult în mod discret, iar dela Constantin cel Mare cu libertate deplină, au reușit rând pe rând, să rupă crusta seculară a lumii antice și să lase curs liber efflorescenței creștine, care în scurt timp și-a arătat fructele prin mulțimea crescândă a templelor lui Isus.

Au început peregrinările și șirul nesfârșit al construcțiilor pioase la locurile biblice, pe acel pământ sfânt, căruia i-a fost dat să simtă cu înviore atingeria picioarelor Divine.

¹⁾ Articolul scris cu ocazia Paștilor, dar a rămas până acum nepublicat din cauza lipsei de spațiu.

Se poate cineva îndoi de interesul deosebit al întregii creștinătăți medievale a apusului de locurile sfinte? Cine nu cunoaște bogata activitate depusă în serviciul menținerii, îngrijirii și împodobirii acelor locuri de sfântă și pioasă amintire? Cine nu cunoaște acele mărețe expediții cruciate, în cari au murit, alături de sute de mii de creștini, împărați puternici, prinți bogați și regi, deveniți sfinți.

Actiunile pioase s'au perpetuat și au rămas ca o moștenire sfântă, care, pe lângă toate vitregiile timpului de azi, tinde a se accentua tot mai mult. Cu câteva săptămâni înainte de sărbătorile Paștilor nenumărate inimi credincioase tresaltă de febra pregătirii în vederea peregrinajului. Abia porniți din marile posturi europene ale Mediteranei, ori din micul și străbunul nostru Tomis, cu inimile pline de-o arzătoare curiozitate evlavioasă, cu mintea frământată de gânduri, cari, duse pe aripi de vis, au ajuns de mult în fața porților Ierusalimului, scrutează cu agitație crescândă, întinsul nemărginit al apelor albastre. După apariția primelor coaste, la intrarea în Bosforul scăldat în aurora dimineții, — de-o parte coasta Rumeliei, iar de cealaltă a Anatoliei — se observă radicala schimbare sufletească a fiecăruia. Simțurile trecute prin prisma stărilor sufletești și-au potențat capacitatea de percepere; ochii pare'ă văd clar, pe coastele umbrite de pini și kiparoși maiestoji roiuri de fluturi multicolori și cu aripi catifelate, alintând în sborul lor zglobiu frăgezimea ierbii mătăsoase; urechile disting bine zumzetul dulce al albinelor, cari cu obișnuita lor sânguință aleargă, grăbite, din floare în floare, prin mirosul parfumat al miilor de caiși înfloriți. Simțim și noi adierile azurului cald și ne identificăm cu reînvierea naturii, în art'ele noastre pulsează o nouă putere de viață la gândul, că încurând vom călca pe pământul acela, pe care a călcat însuși Creatorul lui, udându-l cu lacrimile și sângele său sfânt.

După o călătorie destul de lungă, cu Istanbul și Pireu, de-odată se produce o agitație pronunțată pe vas, în toate părțile se aud șoapte, că ne apropiem de Jaffa, vechea Joppe; iată, că și apare la orizont o dără cenușie, ce se mărește din ce în ce mai mult. Se distinge și orașul, ca un cordon construit din mii de corpuri geometrice dealungul țărmului scăldat în razele soarelui și înmuiat în clarul și nuanțatul verde al apelor din port.

Se apropie barcații arabi în mijlocul strigătelor asurzitoare „viva Roumanie“... „Portucalia hagii“... ș. a. prima impresie a orașului oriental oferă un pitoresc

admirabil; comercianți ambulanti, prăvălii cu aspect de musee, ale căror încăperi, puțin spațioase, lasă ca varietatea nemărginită a articolelor să se verse și pe trotuarul din față, într'o disordine plăcută; covoare, cărți postale, mărimi, costume, diferite obiecte de sîdef (lucrate în Bethleem), amulete și multe altele. Prin acest amalgam străbătem, spre Ierusalim, pe străzile întortochiate, ca niște dantele, împodobite cu arabi în portul lor arhaic. A doua zi după mărturisire și împărtășirea dulce cu Sfintele Taine, în vastul templu al Mormântului Sfânt, — unde mii de credincioși din toate unghiurile pământului se unesc într'un singur gând, în fața flăcării acelei energii divine și inepuizabile, — începem vizitarea orașului. Cu sufletele vibrând de emoție trecem pe lângă lacul, în apropierea căruia fusese casa lui Urie; pe lângă Cetatea lui David, ajungem la casa lui Caifas, ni-se arată locul unde a fost închis Isus, alături ruinele unei capele din timpurile cruciate-lor. Pe muntele Sion, sala în care s'a ținut cina cea de Taină, locul primului drum a lui Isus — după înviere — de unde apoi plecase pe muntele Maslinilor. Biserica Maicii Domnului — depe Sion — a răzbit toate vicisitudinile timpului și datorită harnicilor călugări catolici [germani], în posesia cărora se găsește azi, a devenit nu numai un locaș de adâncă amintire pioasă, ci și un muzeu de o rară valoare creștinostințifică; amintim între mulțimea și varietatea obiectelor de aici, instrumente preistorice, scrisoare veche pe cărămidă, pe piele, amfore din timpul lui Avraam, mozaicuri cu armonie dulce între culoare și linie, modelul Sfântului Mormânt, reconstruit în ipsos și două piese de arginți de felul acelorora, cu cari a fost vândut Isus. Ne oprim și pe la Mănăstirea Arhangelilor, una dintre cele mai vechi din Ierusalim.

În ziua următoare pe cărări brodate cu ficuși palmieri, kiparoși și maslini, urcăm Muntele Olivilor. Depe locul înălțării lui Isus, unde i-au rămas urmele picioarelor sfinte, contemplăm Ierusalimul, grădina Getzemani, Corea, unde Avram voise să jertfească pe Isac, locul învățării rugăciunii „Tatăl nostru“ în fața: vestita Poartă de aur, locul templului lui Solomon [acum moschea Ömor], o altă poartă pe unde a fost scos și dus spre martiriu Sf. Ștefan. Tot de aici începe și Calea Crucii. Mai departe lângă un kiparos biserica syriană „Sf. Ana“ [gr. catolică] aproape de lacul Betezda, apoi turnul Antonia unde locuia praetoriul Pilat, iar la dreapta, în exteriorul zidurilor, muntele Scobus, de unde Romanii au asediat Ierusalimul.

Despre toate aceste locuri s'au scris, și se mai pot scrie încă, neenumărate volume.

Amploarea sublimului produce maximă tensiune sufletească, în noaptea Învierii. Numărul peregrinilor s'a mărit considerabil. Europeni de toate naționalitățile printre pitoreștile costume cu înflorituri arhaice ale Georgienilor, Etiopienilor, Coptilor și Arabilor localnici: fețe de abanos, arămâi și bronzate de soarele tropical, printre fețele, ca de alabastru, ale europenilor.

Acest amalgam pestriț, străbătut de același fluid magnetic, curgea încet ca un fluviu, în taina nopții de primăvară, depe Sion și muntele Olivilor, spre zidurile seculare și cernite de vreme ale templului sfânt. În interiorul templului inimile sfinte se îmbrățișază cu fumul răspândit din mii de tămâiere, în cari ard mirodenii și împreună cu decorul feeric al razelor de lumină din

neenumăratele candelă de aur și din luminile de ceară din mâinile credincioșilor, formează aureole gigantice, cari plutesc deasupra unzelor de capete în mii de culori. Momentul cel mai emoționant este atunci, când deasupra acestei mase de oameni estompați de fumul suav de tămâie și smirnă și a căror ochi strălucesc de fericirea cea mai deplină, se desprind, deodată, strigătele de bucurie ale Arabilor creștini „Colosana uente salem il Nasaros taibin Mesia amat, il Jhudi bibki“.) Este un moment de o emoționantă sfințenie, o exaltare sufletească, căci gândurile noastre curg cu câteva veacuri îndărăt, punându-ne în fața Sfintei Învierii.

Din aceste manifestări pioase pătrunse de adânci sentimente creștinești, radiază taina triumfului perpetuu al creștinismului.

Silviu T. Costin

Pentru răspândirea presei bune

— Alt exemplu de urmat. —

În numărul 12 al organului nostru eparhial am remarcat primul exemplu dat în cursul acestui an din partea modestului anonim „Pastorul“ — care a trimis la adresa „Fondului Bibliotecii populare din Gherla“ — frumoasa sumă de 5000 Lei, pătruns de cele publicate în „Unirea“ dela Blaj — în articolul editorial „Frontul Cărții“ din 6 Iunie a. c., precum și de cele publicate în „Curierul Creștin“ numerii 19 - 20 din anul 1930.

Acum avem norocirea de a raporta despre un alt exemplu, al parohului protopop-onorar M. On. Atanasiu Pașcu din Mintiul Gherlei, a cărui scrisoare în întregime o publicăm mai jos, în original.

Făcând aceasta, constatăm cu satisfacție sufletească în aceste vremuri de criză financiară economică, și de materialism cras — că și în șirul preoților noștri sunt suflete adânc străbătute de rolul și importanța presei bune între credincioșii noștri.

Pentru ca frații preoți să fie tot mai adânc pătrunși de însemnătatea presei bune, și pentruca cei cu dare de

mână să urmeze cele două pilde eclatante, ce s'au manifestat în anul curent, descriem aci cele publicate în „Unirea Poporului“ din Blaj Nrul 44 din anul trecut, pagina 4. coloana întâi sub titlul:

Feriți-vă de cetirea cărților pocăite...

Un cetitor ne trimite următoarea scrisoare, pe care o publicăm aici, ca să fie de învățătură și altora:

Se găsește la noi în sat un așa numit „pocăit“ nazarinean, cu care am vorbit despre religie, și mi-a vorbit mult din sf. Scriptură, ba mi-a dat și o carte „pocăită“, pe care citindu-o, m'am molipsit de ea, și era cât pe aci să mă „pocăesc“ și eu. Dar m'a scăpat bunul Dumnezeu, de această boală molipsitoare, prin câteva cărți de ale „Bunului creștin“ dela Blaj.

În al doilea rând mi-a căzut în mână o carte — tot sectară — a „Studentilor în Biblie“ din Cluj, care nu numai că nu m'a luminat, ci mi-a întunecat mintea mai rău. Ma molipsit și asta, și era să mă fac și eu „student în Biblie“. Dar bunul Dumnezeu nu mă uită nici de data aceasta, și îmi trimite câteva din cărțile „Biblioteca pentru popor“ din Gherla, în care se găseau și „Adevărata Biserică a Domnului nostru Isus Hristos“ de Dr. V. Bojor, în care biciuește

) Hristos a înviat din morți, creștinii s'au înălțat, Evreii s'au intristat

toate sectele și confesiunile, care sunt răslețite prin țara noastră.

Deci vă sfătuiesc, iubiți creștini, să nu citiți, nici un fel de carte „sectară”, ca să nu cădeți și D-Voastră în mregele diavolului, ci mai vărtos, să citiți numai cărți Gr.-Catolice.

Un credincios din Bobota

După aceste dăm loc scrisorii Sfinției Sale Părintelui Atanasiu Pașcu, având ferma nădejde, că scrisoarea de mai sus a credinciosului din parohia Bobota, în Sălaj, (astăzi aparținătoare diecezei Orășii) va fi un bun prilej pentru toți Păstorii sufletești de orice categorie, de a înțelege și sprijini presa bună, în tot chipul posibil; dar mai ales prin oferte de bani, și prin răspândirea exemplarelor tipărite, pe cari le umple praful pe rafturile Librăriilor diecezane.

Prea Ven. Administrație Capitulară de Cluj—Gherla!

Subsemnatul cetind în organul oficial al eparhiei de Cluj—Gherla „Curierul Creștin”, de sub Nr. 19—20 1930, despre răspândirea Presei Bune, am văzut cu durere, că pasivele sunt cu 50.000 Lei mai mari ca activele la „Fondul Bibliotecii populare” diecezane de Cluj—Gherla, a cărei scop este răspândirea cărților de conținut religios-moral, scrise pentru luminarea minții și întărirea credinței atât de slăbite în popor, pe urma războiului mondial. Am aflat deci de bine ca să ajut acel fond cu suma de 10.000 Lei, adică zece mii Lei. În consecință rog Prea Ven. Administrația Capitulară să binevoiască a primi acest dar.

Al Prea Ven. Administrației Capitulare Mintiul—Gherlei, la 1 Iulie 1931.

Cel mai devotat fiu
ss. *Atanasiu Pașcu*
paroh, protopop-on.

Diverse.

Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Iuliu, după slujba consacării bisericii noi din filia Sâmbăc, ce a avut loc Duminecă în 21 Iunie a. c. încă în aceeași zi a plecat la Cluj, unde a binecuvântat căsătoria, ce a încheiat-o d. Dr. Cornel Pop, avocat în București, cu d-șoara Elena Vaida, fiica d-lui Ion Vaida din Cluj.

Sâmbătă, în 27 Iunie a. c. Prea Sfințitul Iuliu a plecat la Mănăstirea Bicsadului, unde, alături de Prea Sfințitul Alexandru al Maramureșului, a pontificat serviciile religioase îndătinat cu ocaziunea marelui pelerinaj, ce are loc la aceea Mănăstire, la sărbătorea Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Cu aceasta ocaziune Prea Sfințitul nostru și-a luat rămas bun dela rubiții săi foști credincioși, pe cari i-a păstorit cu atâta dragoste timp de trei spre zece ani și cari, plini de evlavie au alergat an de an la Mănăstirea Bicsadului, pentruca acolo să-și împreune rugăciunile la celea, ce le înălța Arhiereul lor iubit, cu asemenea ocaziuni.

În acest an în deosebi a alergat multă lume la Bicsad, perândându-se zeci de mii de credincioși la locul de rugă, între cari au fost foarte mulți Români veniți de peste graniță, din Cehoslovacia, cari setoși; au alergat din Țară streină la acest izvor de mângâiere creștinească și românească.

Reîntors dela Bicsad, Luni seara, Prea Sfinția Sa Domnul Episcop a plecat Marți, în 30 Iunie a. c. la București, pentru a apăra ieteresele vitale ale preoțimei noastre, care — dupăcum anunță unele ziare — din nou este amenințată cu o nouă reducere de salar.

BIBLIOTECA DIN GHERLA.

SERIA I. PENTRU INTELECTUALI.

- Nr. 1. *Apărarea Creștinismului prin Unirea Bisericilor*, studiu dogmatic, canonic, istoric, social, de actualitate, cu un Supliment, 378 pagini, — format 8-o, prețul 140 Lei.
- Nr. 2. *Dumnezeu, Creatorul lumii*, conferință filosofico-teologică, 62 pagini, prețul 15 Lei.
- Nr. 3. *Omul în lumina credinței creștinești*, conferință filosofico-teologică, prețul 15 Lei.

SERIA II. PENTRU POPOR.

- Nr. 1. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea I. ce este Biserica adevărată. Unitatea și vechimea ei. Cum s'au desprins de Biserica Grecii și Protestantii. Ediția II. 108 pag., prețul 12 Lei.
- Nr. 2. *Datorințele creștinești ale bărbaților*. 62 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 3. *Învățătura creștinească pentru femei*. Ed. II. 48 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 4. *Învățături pentru tinerii feciori*. 36 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 5. *Învățături creștinești pentru fetele fecioare*. 40 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 6. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea II. Biserica adevărată trebuie să fie: Una, Sfântă, Catolică și Apostolică. — Prețul 20 Lei.
- Nr. 7. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea III. Capul Bisericii — Papa dela Roma: Papa urmașul legiuit al Sfântului Petru. Prețul 10 Lei.
- Nr. 8. *Roma și mănăstirile românești unite dela Nicula, Bicsad, Moisei și Strâmbu*. Rugăciuni și învățături creștinești pentru folosul sufletesc al credincioșilor cari merg la Mănăstire. Ediția Tipografie, A. Todoran. Prețul 10 Lei.
- Nr. 9. *Acatistul Maicii Domnului*, ce să cântă în Sâmbăta a V-a din marele Post. Editura Librăriei Diecezene. — Prețul 10 Lei.
- Nr. 10. *Maica Domnului dela Sfânta Mănăstire din Nicula*. Evlavia cătră Născătoarea de Dumnezeu. Istoria Icoanei plângătoare și făcătoare de minuni dela Nicula. Prețul 20 Lei.

SERIA III. PENTRU PREOȚII-PĂSTORI SUFLETEȘTI.

- Nr. 1. *Manual de Cateheze practice*, pentru învățământul Religiei în clasele I și II din școala primară. Vol. I. Lecții metodice (18 lecție pentru trimestrul I al anului școlar, 176 pagini în 8-o, prețul 50 Lei.
- Nr. 2. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. II. pentru trimestrul II (27 lecții practice) 184 pagini, prețul 60 Lei.
- Nr. 3. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. III pentru trimestrul III (15 lecții practice) 120 pagini, prețul 40 Lei.

Toate aceste cărți și broșuri — publicate de canonicul Dr. VICTOR BOJOR, se pot comanda dela Librăria diecezană Gherla, județul Someș.

La comande separate — să se adăogă și porto postal, la broșurile mici — câte 2 Lei de exemplar, iar la cele mai mari câte 10 Lei.